

inde på, og følge området og se, om der er andre ting, vi kunne blive enige om at gøre ved det. Men vi synes, at det her ville være en god start og et godt forsøg. Det skal i hvert fald ud fra problemets omfang være et forsøg værd.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det ser ikke ud til, at der er nogen bemærkninger. Tak til ordføreren. Næste ordfører bliver hr. Henrik Brodersen.

Henrik Brodersen (DF):

Med beslutningsforslag nr. B 128 kan man godt sige, at vi har taget hul på debatten om et tilbagevendende emne, i og med at forslaget er fremsat enslydende flere gange. Der er vel tale om en kæphest for forslagsstillerne, eller også er det bare en sag, de brænder meget for. Jeg vælger selvfølgelig at tro det sidste.

Dansk Folkeparti har ikke tidligere kunnet støtte op omkring forslaget, og det kan jeg lige så godt sige at vi heller ikke kan denne gang, da vi stadig væk ikke finder det rigtigt, at det offentlige skal blande sig i folks privatøkonomi og som sådan være støttepædagog på det område.

Dernæst vil jeg udtrykke min tvivl om forslaget, idet det er blevet fremsat flere gange, uden at forslagsstillerne har gjort sig den ulejlighed at undersøge, om der er et begrundet behov for den rådgivning, og om man ikke kan få den andre steder. Ligeledes er det heller ikke blevet undersøgt, hvad det ville koste samfundet, hvis det blev ført ud i livet, hvilket jeg også kan se at tidligere ordførere har spurgt om, de andre gange forslaget har været fremsat, uden dog at få svar på det.

Men jeg er da fuldstændig klar over, at det er et holdningsspørgsmål, om man synes, at det offentlige skal være med på dette punkt eller ej. Dansk Folkeparti synes det ikke, og derfor siger vi også nej til det denne gang.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Der er masser af dokumentation for, at gæld er et stort problem. Vi har også refereret til flere af de undersøgelser, der er kommet, her tidligere. Vi har også i forslaget henvist til, at socialministeren jo har erkendt, at gæld er et stort problem, i og med man har lavet den forsøgsordning, som vi har været inde på tidligere i debatten, med at kunne eftergive offentlig gæld.

Men når Dansk Folkeparti nu ikke mener, at det offentlige overhovedet skal blande sig i

gæld, vil jeg gerne høre, om det så betyder, at Dansk Folkeparti også mener, vi skal afskaffe ordningen om gældssanering, hvor det offentlige jo betaler for, at man i skifteretten kan få sneret sin gæld, så man ikke bare får rådgivning, men derimod får en total sanering af sin gæld og får betalt al den hjælp, der skal til for at få den gældssanering i skifteretten, når først man er kommet ind i systemet? Mener Dansk Folkeparti, at det skal afskaffes?

Kl. 12.35

(Kort bemærkning).

Henrik Brodersen (DF):

Nej, det mener Dansk Folkeparti bestemt ikke. Og jeg vil også sige, at hvis det var sådan, at det offentlige skulle gå ind og støtte det her, jamen så ser jeg det fremsatte beslutningsforslag på den måde, at det altså er alle borgere i hele landet, vi taler om. Og hvis det lige præcis fra forslagsstillerne side er således, at man ser, at det kun er et problem for de mennesker, der opbevarer deres rudekuverter i to plastikposer, skulle det nok have været præciseret lidt mere i beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg forstår bare ikke helt sammenhængen. Hvis man mener, det er rigtig godt, at vi har en ordning med gældssanering, hvor enhver borger, der har store gældsproblemer, men som har fået nogenlunde styr på det, kan møde op i retten og få en gældssanering, hvis vedkommende opfylder kriterierne for det – der går det offentlige jo i den grad ind og blander sig i privatøkonomien, blander sig så meget, at man beslutter, hvor meget af gælden der skal betales, og hvor meget der skal bortfalde – hvorfor mener Dansk Folkeparti så ikke, at man skal have en rådgivning, så vi kan undgå, at folk kommer i den situation, at de har behov for en gældssanering?

(Kort bemærkning).

Henrik Brodersen (DF):

Som jeg også sagde i min ordførertale, kan man jo i dag få rådgivning flere forskellige steder, og hvis det er sådan, at man ikke kan se andre muligheder, kan man da til enhver tid henvende sig til sin kommune og få rådgivning derfra. Og hvis det drejer sig om at få sat toget på sporet igen, er jeg stensikker på, at vi har sagsbehandlere udeomkring i kommunerne, der også magter den opgave.